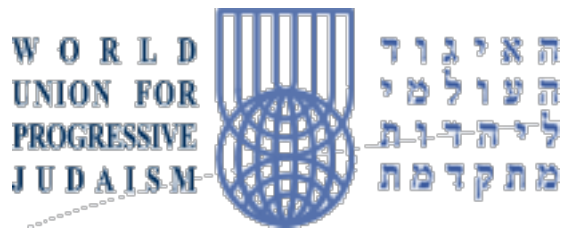

5775

Torah from Around the World

Rabbi Nechoenja, de zoon van HaKana, zegt: Ieder die het juk van Wijsheid op zich neemt, zal geen last hebben van politieke onderdrukking en van dagelijkse zorgen. Maar ieder die het juk van Wijsheid afwerpt, zal last hebben van politieke onderdrukking en van dagelijkse zorgen.

[Pirke Awot V:5. Uit: Spreuken over de Fundamenten, uitgave Amphora Books]

Sjabbat 27 juni 2015/10 Tammoez 5775, Choekat, Bemidbar/Numeri 19:1 – 22:1
Tanach, blz. 307 - 314
Haftara: Sjoftiem/Rechters 11:29 – 12:7
Tanach, blz. 514 - 516

Commentaar: rabbijn dr. Seth Farber. Hij is directeur van de, vanuit Jeruzalem opererende, organisatie die seculiere Israëli's helpt in hun contacten met het Israëli'sche rabbinaat. Ook is hij rabbijn van de modern-orthodoxe synagoge Kehillat Netivot in Ra'anana, Israël.

Vertaler: Tamarah Benima

[Oorspronkelijke Engelse versie](#)

Zijn we voldoende toegewijd aan de studie van Tora?

Uit de derde eeuw stammen een paar commentaren op een vers in de sidra van deze week, waarin boude, en waarschijnlijk tegenstrijdige, verklaringen worden gegeven over onze toewijding aan wat door de rabbijnen als de meest nobele van alle joodse ondernemingen wordt beschouwd. Deze verklaringen zijn niet alleen instructief over de Tora-studie, maar benadrukken een waarde die in de afgelopen twee generaties bijna helemaal verloren is gegaan in de joodse gemeenschap. De Tora verklaart: „Wanneer iemand gestorven is in een tent geldt deze regel: iedereen die de tent binnengaat en alles wat zich in de tent bevindt, is zeven dagen onrein.” (Bemidbar 19:14) Een eenvoudige lezing van deze passage geeft de indruk dat het eerste deel van dit vers het voorschrift introduceert.

Maar twee rabbijnse geleerden, die worden geciteerd in de Midrasj-verzameling Yalkoet Sjimoni, halen dit zinsdeel uit zijn context en geven er een bredere betekenis aan: Rabbi Jonathan zei: "Een persoon zou zich niet verre moeten houden van het bestuderen van de Tora, zelfs niet op zijn sterfbed, want het vers verklaart: 'Dit is de wet (letterlijk: Tora) voor iemand die sterft in de tent.'" Rabbi Jonathan legde een verband tussen het woord 'tent' en het woord 'Tora' (denk aan de rabbijnse interpretatie van Ja'akov als een man van tenten, dat wil zeggen een man die verdiept is in de bestudering van Tora). Hij concludeert dat de Tanach een aanwijzing geeft over een levenslange toewijding aan studie. Rabbi Sjimon ben Lakisj verklaart: "De woorden van Tora kunnen niet in stand gehouden worden door iemand die niet zijn leven ervoor geeft, zoals het vers stelt: 'Dit is de wet (letterlijk: Tora) van iemand die sterft in de tent.'"

Zowel rabbi Jonathan als rabbi Sjimon zijn het erover eens dat het vers over meer gaat dan rituele reinheid en dat de toewijding aan de studie van Tora centraal staat. Maar zij verschillen over de aard van de toewijding. Voor rabbi Jonathan is de toewijding verbonden met tijd. Ondanks het gegeven dat ieders tijd beperkt is, moet men die volledig investeren in de bestudering van de Tora. Die intellectuele onderneming wordt ingegeven door iets dat de tijd zelf overstijgt. Zelfs als men met beperkingen wordt geconfronteerd, moet men de oneindigheid van de Tora onderkennen. Als iemand voor de schaduw van de dood staat, staat de Tora naast hem of haar, om hen te beschermen.

Rabbi Sjimon heeft een andere boodschap. Hij stelt het begrensde en het onbegrensde niet tegenover elkaar. Integendeel. Hij is geobsedeerd door toewijding en overtuiging. De werkelijke test van de Tora, en uiteindelijk, of hij kan blijven bestaan, kan worden afgemeten aan de aard van de toewijding eraan. In theorie hoeft men als men aan het sterven is niet te studeren. Integendeel. Maar als men studeert moet men bereid te zijn om alles op te geven, om alle overtuigingen in de waagschaal te stellen, om iedere ideologie weg te gooien, om voor alles open te staan, en de Tora de mogelijkheid geven om zijn invloed uit te oefenen. De moderne wereld heeft de studie van de Tora voor de massa opengesteld op een manier zoals nooit tevoren. Orthodoxen studeren meer dan ooit in de joodse geschiedenis, en dat ook nog op regelmatige basis. Dat de meer liberaal-joodse gemeenschappen de waardering voor de joodse intellectuele onderneming hebben hervonden, verandert het aanzicht van de joodse gemeenschap.

De uitdaging voor de hele joodse gemeenschap is om niet zondermeer het model van rabbi Jonathan te aanvaarden. Het is niet de bedoeling dat bestudering van de Tora slechts een onderdeel van ons leven is. De studie is bedoeld om ons nobeler te maken, met meer moed te laten handelen en, uiteindelijk, tot volmaakte mensen om te vormen. We moeten proberen te voldoen aan de maatstaf van rabbi Sjimon en ons met een grotere mate van betrokkenheid - qua tijd én overtuiging - richten op de manier waarop de Tora, in meest brede betekenis, onze levens vormt.